

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Algú sap res?

Copien, malament, mesures dels països veïns

El confinament de la primavera passada va ser una bona decisió del Govern. Però no responia a cap estratègia. S'improvisava, tot copiant dels veïns del Sud.

Totes les dades apunten a un allargament de la crisi de la Covid-19. I les conseqüències econòmiques, i també socials, d'aquest allargament dibuixen un horitzó preocupant.

Les perspectives no permeten una visió gaire optimista del futur immediat.

Governar en aquests temps molt tèrbols no és pas cosa fàcil. La pinça entre els problemes de salut i les conseqüències econòmiques i socials de l'epidèmia no para d'estrenyer.

Per això sobta que l'executiu s'emboliqui en la troca de la seva pròpia comunicació i propaganda. Ja sabem, també, que hi ha decisions difícils d'explicar però perquè puguin ser enteses haurien de ser comprensibles i coherents.

La ciutadania, les andorranes i els andorrans, poden entendre moltes coses, amb l'única condició que hom les expliqui.

Per això el que sembla una nova embranzida de la pandèmia causa perplexitat: si fa uns mesos l'expansió de la malaltia va poder excusar-se per inexperiència, el que s'ha esdevingut des d'aleshores ha deixat al descobert evidents ineficiències en la gestió.

Es confirma que encara que el xoc hagi estat mundial, i per això, idèntic per a tothom, els seus resultats han estat, i seran, marcadament asimètrics.

És el que té no estar ben pre-

parats i, a més, respondre incorrectament.

També hi ha un cansament ciutadà de la insistència de les autoritats sobre la responsabilitat individual en l'extensió de les contaminacions.

Una insistència que més aviat sembla una excusa per a desplaçar la càrrega de la prova cap als administrats, quan són els administradors els responsables en darrera instància.

Se sabia que el curs escolar se-

Ni projectes ni plans, tot és incert i tot és provisional: "No s'ho parlen abans, això?"

ria difícil. Però, a poques setmanes de l'inici, la situació continua sent de desconcert: el ministeri d'Educació demana que els alumnes portin sempre la mascareta als centres escolars i poques hores després, a la televisió, el ministre de Salut diu el contrari.

Mentrestant els usuaris del bus dels centres del sistema andorrà i espanyol d'educació a la Margineda segueixen anant "com sardines". Ho confirmen les fotografies de la premsa. Però el ministre Gallardo –no és broma– "demana als joves mantenir la distància".

I mentrestant també, les estranyes mesures del Govern limitant a dues les persones que poden seure en una cafeteria i el desconcert que provoca el fet que si es menja al mateix temps

poden seure més persones a taula estan frenant l'activitat de la restauració i l'hoteleria.

Ni projectes ni plans. Tot és incert, tot és provisional. Les mesures de contenció del virus s'apliquen tal com van sortint dels despatxos oficials.

Ningú no sap res del cert. Anirem fent.

Escoltava divendres passat uns pares de família que s'exclamaven: "No s'ho parlen abans, tot això?"

Aquells pares de família, com tots nosaltres, no poden entendre que els responsables públics no posin més cura en allò que sí que poden controlar: la coordinació i la comunicació del que fan.

Anem avançant a les palpenes, amb por a la contaminació. I aquí a Andorra, com en el nostre entorn, no ajuda la sobreactuació d'uns governants que proclamen que ens defensen la vida des de la inseguretat d'unes estratègies carregades de dubtes. Se'ls veu, es nota, que el que més els preocupa són els danys que puguin patir els seus interessos partidistes i electorals.

No donen ni transmeten cap confiança.

La confiança és entendre: entendre el que està passant, comprendre els límits i comprendre els comportaments dels que tenen poder i comandament.

I en aquest àmbit grinyolen moltes coses.

Té raó Josep Ramoneda quan diu que "la tasca dels governants no és espantar la gent –tot i que a vegades sembla que alguns se senten uns millhomes fent-ho– sinó responsabilitzar-la."